

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (SF, VS og FD) stemte for, 115 (S, KF, V, RV, CD, KrF og FP) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v. (Sager om ægteskab eller forældremyndighed).

(Fremsat 10/10 84. Første behandling 16/10 84. Betænkning 15/5 85).

Der var stillet 2 ændringsforlag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 opførte sag, nemlig:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af myndighedsloven m.v.

(Fremsat 10/10 84. Første behandling 16/10 84. Betænkning 15/5 85).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Der er et flertal i retsudvalget, der indstiller de lovforslag, vi her behandler, til vedtagelse ved tredje behandling.

Et mindretal bestående af regeringspartierne skriver i sit betænkningssbidrag, at når man er imod lovforslagene, så er det, fordi man risikerer at udsætte de børn, som det er meningen at give større tryghed, for utryg-

hed. Videre skriver regeringspartierne, at sådanne aftaler kan føre til forværring af forældrenes konflikter – til yderligere skade for børnene.

Jeg vil godt sige, at vi, der har arbejdet med disse lovforslag nu gennem flere år, aldrig nogen siden har sagt, at vi med gennemførelsen af lovforslagene får fjernet konflikter, der opstår i forbindelse med skilsmisser eller separationer. Men vi har regnet med, troet på, fået sagkyndige udtalelser for, at man ville kunne lempe konflikter mellem børn og forældre og mellem forældrene indbyrdes.

Jeg ved ikke, hvor mange af tingets medlemmer der hørte kronikken i Radioavisens nyhedsmagasin i fredags. Der var en 13-årig pige, der var skilsmissebarn, og som fortalte, hvad hun mente det ville have betydet for hende, hvis muligheden for fælles forældremyndighed havde eksisteret, for hun opfattede det, som om hendes far havde svigtet hende ved at måtte give afkald på forældremyndigheden. Faderen havde oplevet, at han var blevet frataget en mulighed for at have den samme nære kontakt med barnet, som han havde haft, da forældrene var gift med hinanden.

Erfaringerne fra Sverige, hvor muligheden for fælles forældremyndighed har eksisteret siden 1976, bekræfter, at forældre, der har fælles forældremyndighed, uanset om de bor tæt ved hinanden eller langt fra hinanden, har mere kontakt med deres børn – også den af forældrene, der ikke bor sammen med barnet – er mere interesseret i de vilkår, der bydes børnene, og at forældrene holder mere kontakt indbyrdes, taler med hinanden om, hvad der skal ske med barnet, og at det alt i alt giver en bedre situation for barnets opvækst end dér, hvor man har måttet træffe beslutning om, hvem der skulle have forældremyndigheden. Jeg håber derfor, at det vil lykkes at få et flertal for forslaget ved tredje behandling.

Forslagsstillerne har stillet nogle ændringsforslag på baggrund af de henvendelser, vi har fået, medens vi har behandlet forslaget. Noget helt gennemgående, også i de henvendelser, vi har fået fra folk, der har været skeptiske over for forslaget, har været, at det allervigtigste i dette forslag var at få sikret en kvalificeret rådgivning og vejledning i forbindelse med ægteskabsopløsning, aftale om